

Organ KW
Polskiej
Zjednoczonej
Partii
Robotniczej

NOWINY RZESZOWSKIE

Nr 96 (1515) — Rzeszów, sobota 24 i niedziela 25 kwietnia 1954 r.

Pierwszy dzień obrad IV sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WARSZAWA (PAP). W dniu 23 kwietnia br. rozpoczęła się IV sesja Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Na obrady przybyli: I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkiem oraz członkowie Rządu z Prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele.

Otwierając obrady marszałek Sejmu Jan Dembowski odczytuje proponowany przez Prezydium Sejmu projekt porządku dziennego pierwszego dnia obrad, obejmujący:

- 1) zatwierdzenie uchwały Rady Państwa z dnia 18 marca 1954 r. w sprawie zmian w składzie Rady Ministrów.
- 2) projekt ustawy budżetowej na rok 1954.
- 3) sprawozdanie Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1952.

Proponowany porządek obrad Sejm zatwierdza jednomyślnie.

Przystępując do pierwszego punktu porządku dziennego marszałek Sejmu odczytuje uchwałę Rady Państwa z dnia 18 marca 1954 r. w sprawie zmian w składzie Rady Ministrów.

W głosowaniu Sejm uchwałę zatwierdza bez dyskusji.

Następnie głos zabiera Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz.

Po krótkiej przerwie Sejm przechodzi do drugiego punktu porządku dziennego — projektu ustawy budżetowej na rok 1954.

Referat o projekcie ustawy budżetowej wygłasza minister finansów dr Tadeusz Dietrich. (Przemówienie podajemy na stronie 2).

Sprawozdanie Komisji Budżetowej referuje pos. Lange. W zakończeniu mówca w imieniu Komisji Budżetowej zgłasza wniosek o uchwalenie przez Sejm ustawy budżetowej na rok 1954 z uwzględnieniem poprawek zgłoszonych przez komisję.

Pos. Stasiek referuje następnie w imieniu Komisji Budżetowej sprawozdanie Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1952. Referent wnosi o zatwierdzenie przez Sejm złożonego sprawozdania.

Z kolei, zgodnie z wnioskiem Rady Seniorów, rozpoczyna się łączna dyskusja nad projektem ustawy budżetowej na rok 1954 oraz nad sprawozdaniem Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1952.

Pierwszym mówcą w dyskusji jest pos. Morawski (woj. poznański).

Po przerwie w obradach głos zabierali pos. Pietrzak z woj. warszawskiego, pos. Kleczyński z woj. stalinogrodzkiego, pos. Wasilkowska (woj. bydgoskiej), pos. Dobraczyński (woj. poznański), pos. Zofia Tomczyk (woj. opolskiej), pos. Krupa (woj. kieleckiej), pos. Gabryl (woj. gdański), oraz pos. Mrochen (woj. opolskiej).

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

Dnia 23 kwietnia w godzinach przedpołudniowych odbyło się posiedzenie Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR. W lożach rządowych za jeli miejsca: N. A. Bulganin, A. I. Mikojan, N. M. Szwerinik, P. N. Pospelow.

Przewodniczący komisji mandatowej I. Nazarenko, który składa sprawozdanie, stwierdza, że wybory we wszystkich 339 okręgach przeprowadzone zostały zgodnie z Konstytucją ZSRR — ustawa o wyborach do Rady Najwyższej. Nazarenko nadał następnie, że do Rady Narodowości wybrani zostali przedstawiciele wszystkich narodów Związku Radzieckiego.

Rada Narodowości jednomyślnie zatwierdziła sprawozdanie komisji mandatowej.

Następnie kontynuowano dyskusję nad budżetem państwowym ZSRR na rok 1954.

Zabierają głos przedstawiciele różnych narodów wielkiego Kraju Rad. Przemawiają Rosjanie, Ukraińcy, Kazachowie, Turkmieni, Białorusini, Ormianie, Jakuci. Wszyscy mówcy wyrażają ponacze dla przedstawionego projektu budżetu państwowego, omawiają zagadnienia dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury w wszystkich republikach ZSRR.

Następne posiedzenie Rady Narodowości odbędzie się wieczorem 24 kwietnia.

Uchwała w sprawie dalszego rozwoju uprawy bawełny w Turkmeńskiej SRR

MOSKWA (PAP). Prasa radziecka z 23 bm. opublikowała uchwałę Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego KPZR w sprawie dalszego rozwoju uprawy bawełny w Turkmeńskiej SRR w latach 1954—1958.

Przwiązując wielką wagę do dalszego rozwoju uprawy bawełny w Turkmenii, Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny KPZR postanowili przychwili się do wniosku Rady Ministrów Republiki Turkmeńskiej o doprowadzeniu produkcji bawełny w tej republice w 1955 r. do 405 tys. ton i w 1958 r. — do 621 tys. ton.

Nakreślono zadania w zakresie siewu, plonów i globalnych zbiorów bawełny w kolchozach i sowchozach Turkmenii.

Związek Radziecki przystąpił do organizacji ONZ do spraw oświaty, nauki i kultury

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

Minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow skierował ostatnio za pośrednictwem ambasady ZSRR we Francji do dyrektora generalnego UNESCO L. Evansa pismo, w którym zakomunikował, że rząd Związku Radzieckiego postanowił zaakceptować statut organizacji ONZ do spraw oświaty, nauki i kultury oraz polecił ambasadorowi ZSRR w Anglii podpisać ten statut w imieniu rządu ZSRR.

Dnia 21 kwietnia br. ambasador ZSRR w Anglii J. A. Malik podpisał w Londynie statut UNESCO.

Uroczysta promocja absolwentów WAT im. Jarosława Dąbrowskiego

WARSZAWA (PAP). 22 bm. odbyła się w Warszawie uroczysta promocja absolwentów Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego.

Na uroczystość przybyli:

Komunikat

WOJEWÓDZKIEGO OŚRODKA SZKOLENIA PARTYZNEGO W RZESZOWIE

W dniu 28. IV. br. o godzinie 15-tej w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Partyznego, zostanie wygłoszony odczyt z Materializmu na temat: „Rozwój jako walka przeciwstawna”.

W dniu 27. IV. br. o godzinie 15-tej w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Partyznego w Rzeszowie, zostanie wygłoszony odczyt z historii Polskiego Ruchu Robotniczego na temat: „Rewolucja 1905—1907 na ziemiach polskich”.

W dniu 27. IV. br. o godzinie 15-tej zostanie wygłoszony odczyt z historii KPZR w świetle KW (III Piętro) na temat: „KPZR w walce o zwycięstwo Rewolucji Październikowej”.

W dniu 27. IV. br. o godzinie 15-tej w KW w sali kolumnowej zostanie wygłoszony odczyt lektora KC z Ekonomii Politycznej na temat: „Produkcja kapitalistyczna i kryzys ekonomiczny”.

W odczytach poza członkami grup samokształcenia winien wziąć udział aktyw wojewódzki, kierownicy seminarium z terenu miasta i powiatu, oraz obywatelstwo wykładowcy szkół politycznych i Kół Studiowania Historii KPZR z terenu Rzeszowa.

Uwaga czytelnicy tygodnika „Trybuna Wolności”

W czasie od 1 maja do 1 lipca rb. tygodnik społeczno-polityczny „Trybuna Wolności” będzie stopniowo wycofywany z prenumeraty zakładowej. W tym okresie PPK Ruch przestanie dostarczać prenumeratom tygodnik „Trybuna Wolności” do zakładów prac. zmieniając całkowicie formę kolportażu tego czasopisma z prenumeraty zakładowej na sprzedaż w kioskach i prenumeratę pocztową. Czytelnicy, których zakład pracy będzie objęty tą akcją już z dniem 1 maja rb. mogą nabywać „Trybuna Wolności” w kioskach Ruchu lub zaopiniować w urzędzie pocztowym względnie u listonosza.

przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów, minister obrony narodowej marszałek Polski K. Rokossowski, wiceminister obrony narodowej — gen. broni St. Popławski i gen. brygady K. Witaszewski, szef sztabu generalnego W. P. gen. dyw. J. Borkusowski oraz generałowie i starsi oficerowie Wojska Polskiego.

Aula uczelni wypełnił nowopromowani oficerowie — inżynierowie wojskowi oraz wykładowcy Wojskowej Akademii Technicznej.

Do zebranych przemówił komendant Wojskowej Akademii Technicznej.

Gościom witany, przemówił wiceminister obrony narodowej gen. broni St. Popławski.

Po uroczystości promocyjnej przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów, minister obrony narodowej Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, generałowie i starsi oficerowie Wojska Polskiego zwrócić uwagę na pracę dyplomowców absolwentów uczelni. Z pracami swoimi zapoznali gości nowopromowani inżynierowie wojskowi.

Goście uczestniczący w uroczystości byli następnie obecni na wspólnym obiedzie absolwentów uczelni.

Państwowe Przedsiębiorstwo Połowów Dalekomorskich „Dalmor” otrzymało nowy statek bazę — „Fryderyk Chopin” do połowów dalekomorskich.

Statek ten jest drugim tego typu obok „Morskiej Woli” przystosowanym do odbioru na morzu ryby złowionej przez flotyllę trawlerów.

Na zdjęciu: „Fryderyk Chopin” w porcie gdyńskim przed wyruszeniem na połowy na Morze Północne. CAF. fot. Uklejewski.

Zaszczytna jest służba kolejarza

Znamy ich i cenimy wszyscy. To oni, w dzień czy w nocy trzymają w gotowości żelazne szlaki komunikacyjne, prowadzą i obsługują pociągi, którymi zdążamy do pracy czy w czasy, do rodziny czy w podróż służbową. Ich praca — wieloletnia — ich praca — w wieloletniej służbie kolejarzy — niezbyt jest, by na czas dotarli surowce i materiały do naszych fabryk, a z nich gotowe wyroby do sklepów tysięcy miast i wsi; by gazeta i książka, oczekiwany list znalazły się w najodleglejszym nawet zakątku naszej ziemi.

Nie bez przyczyny rolę transportu kolejowego w życiu gospodarczym kraju porównujemy z rolą systemu nerwowego czy krwionośnego w organizmie ludzkim. Wiąże on miasto ze wsią, wszystkie gałęzie naszej gospodarki, umożliwia im wykonywanie planowych zadań, z każdym rokiem większych i trudniejszych. Drobne nawet zakłócenie na liniach transportu grozi zakłóceniami w wielu współdziałających ze sobą ogniwach gospodarki.

Stąd też szczególnie wysokie wymagania, jakie stawia kraj swoim żołnierzom transportu.

Ostatnio Komitet Centralny naszej Partii i Rada Ministrów pragnąc podkreślić znaczenie i godność zawodu kolejarza, dając do polepszenia bytu mas kolejarzów i stworzenia niezbędnych warunków dla dalszego usprawnienia pracy kolei, powzięły

doniosłą uchwałę. Na mocy tej uchwały do zdobycza mas kolejarzów w Polsce Ludowej dochodzą nowe uprawnienia i przywileje.

Szczególnym dowodem wagi, jaką przykład państwo ludowe do pracy kolejarzy, dowodem uznania dla ich zasług jest ustanowienie „Dnia Kolejarza Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”. Dla podkreślenia znaczenia podstawowych zawodów w kolejnictwie wprowadzone zostaną stopnie i nowe dystynkcje służbowe.

Uchwała zawiera istotne postanowienia dotyczące poprawy materialnych warunków bytu kolejarzy. M. in. znosi się na PKP sztywne, nieodwzajemniające należycie kwalifikacji system grup uposażenia i wprowadza zasadę opłacania pracowników w zależności od zajmowanego stanowiska i związanej z nim odpowiedzialności. Poważnym rozszerzeniu ulegnie tam, gdzie to jest tylko możliwe, system premii akordowej, sprawiedliwie ocenającej wkład pracy kolejarzy, pozwalający zwiększać zarobki wraz ze wzrostem wydajności pracy. Podwyższone zostaną zarobki rew-

dentów wagonów, konduktorów, drożników przejazdowych, zwrotniczych na torach trakcyjnych i pracowników kolei wąskotorowych. Ponadto posiadacze stopni służbowych otrzymywać będą specjalny dodatek do uposażenia za wysługę lat. Szczególnie bowiem cenimy wypróbowane kadry, głęboko przywiązane do swego zawodu i swego miejsca pracy.

Podjęta przez Komitet Centralny PZPR i Radę Ministrów uchwała ma poważne znaczenie dla realizacji uchwały II Zjazdu. Stanowi ona podstawę dla poprawy bytu wieloletnich mas kolejarzów. Umożliwiając lepsze działania bodźców ekonomicznych, większą stałość podstawowych kadr oraz podniesienie dyscypliny pracy stwarza zarazem kolejnictwu niezwykle sprzyjające warunki dalszego usprawnienia jego pracy, niezbędnego dla wykonania przez całą gospodarkę zadań związanych z podniesieniem stopy życiowej narodu.

Pełne wykorzystanie mobilizującej treści uchwały to wielkie zadanie organizacji partyjnych i związkowych. Nie można w żadnym wypadku dopuścić do uszczuplenia korzyści, jakie przynosi ona kolejarzom, do zubożenia jej wymowy politycznej przez biurokratyczną mitręgę, bezdusność, odkładanie na jutro ważnych spraw, związanych z realizacją uchwały. Organizacje partyjne muszą pamiętać o tym, że do pracy w ko-

IV konwencie o ochronie osób cywilnych podczas wojny.

Minister Molotow przyjął ministra spraw zagranicznych Burmy

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

Dnia 23 kwietnia pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przyjął ministra spraw zagranicznych Burmy Sao Kun-czo, który przybył do Moskwy z nieoficjalną wizytą.

lejnictwie napłynęła w ostatnich latach wielka liczba robotników, rekrutujących się spośród ludności wiejskiej, że około 50 proc. ogółu pracowników kolejowych zamieszkuje na wsi. Tym bardziej więc szkodliwe byłoby liczenie na samoczynne działanie uchwały. Tym bardziej potrzebna jest gruntowna i obejmująca wszystkich pracowników prac organizatorska i polityczno-wychowawcza, która może dopiero uczynić z uchwały konkretny i skuteczny ośrodek w polepszeniu bytu i pracy kolejarzy.

Każdy kolejarz musi znać dobrze wszystkie swe uprawnienia i obowiązki, widzieć w nich przedmiot swej dumy, widzieć społeczną doniosłość wykonywanego zawodu. A będzie tak, jeżeli nasze organizacje partyjne nieustannie będą czuwać nad szybkim i prawidłowym wprowadzaniem w życie postanowień uchwały i udzielać w tej sprawie jak najszerszej pomocy kierownictwu administracyjnemu.

Sprawa dobrze działającego transportu to niezwykle ważna sprawa partyjna, dotyczy bowiem żywotnych potrzeb i interesów całej naszej gospodarki i mas pracujących. To sprawa ambicji i honoru wieloletniej służby kolejarzy. Wszystko więc należy uczynić, by uchwała KC PZPR i Rady Ministrów, która daje tak szerokie podstawy do dalszego usprawnienia pracy kolei, bezwzględnie i w pełni wcielona została w życie.

Przed konferencją genewską

Sesja rady paktu atlantyckiego w Paryżu

PARYŻ (PAP). W piątek pod przewodnictwem ministra Bidault odbyła się w Pałacu Chaillot jednodniowa sesja rady paktu atlantyckiego (NATO) z udziałem ministrów spraw zagranicznych 14 państw — sygnatariuszy paktu.

Sekretarz generalny NATO lord Ismay dokonał przeglądu działalności tej organizacji w ciągu pierwszych pięciu lat jej istnienia. Podkreślając rzekome osiągnięcia NATO lord Ismay stwierdził jednocześnie, że „NATO wkroczy obecnie w trudny okres”. Mówca zmuszony był przyznać, że w szeregu krajów członkowskich utwierdza się coraz bardziej przekonanie, iż bezpośrednio niebezpieczeństwo wojny uległo zmniejszeniu. W związku z tym państwa te uważają, że narzucenie im w ramach NATO brzoje zbrojeń jest zbyt ciężkie.

Z kolei zabrał głos minister Bidault, który wypowiedział się przeciwko konkretnym propozycjom radzieckim w sprawie utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa w Europie, utrzymując głośno, że nie uwzględnia on istniejącej sytuacji.

Po przemówieniach lorda Ismaya i Bidault, ministrowie spraw zagranicznych odbyli posiedzenie przy drzwiach zamkniętych, na którym Dulles, Eden i Bidault mieli przedstawić swym partnerom stanowisko, jakie zamierzają zająć na konferencji genewskiej. Agencja Reutera podkreśla, że jedną z przyczyn zwolnienia posiedzenia przy drzwiach zamkniętych była chęć nieujawniania rozbieżności dzielących je go uczestników zwłaszcza w sprawie Indochin. W późnych godzinach wieczornych oczekiwane jest ogłoszenie oficjalnego komunikatu o przebiegu posiedzenia.

Deklaracja rządu NRD w związku z konferencją genewską

BERLIN (PAP). Na konferencji prasowej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRD kierownik departamentu prasy i informacji ministerstwa, Meissner zaznajomił przedstawicieli prasy zagranicznej z deklaracją rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

„Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej w imieniu wszystkich milijonów pokój Niemców wita z radością rozpoczęciem się w Genewie 26 kwietnia 1954 r. konferencji, na której pięć wielkich mocarstw z udziałem innych zainteresowanych państw rozpatrywać będzie sprawę pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej i przywrócenia pokoju w Indochinach”.

Naród niemiecki ożywny jest szczerym pragnieniem, aby na konferencji genewskiej osiągnięte zostały w duchu porozumienia wyniki, które przyczyniłyby się do dalszego odprężenia sytuacji międzynarodowej, a tym samym do utrzymania i umocnienia pokoju na całym świecie.

My, Niemcy, pragniemy pomysłnego przebiegu konferencji ge-

newskiej, kierujemy się własnym interesem narodowym. Dalsze rozładowanie napięcia w stosunkach międzynarodowych spowoduje niewątpliwie osłabienie napięcia w Europie, wywołanego układami z Bonn i Paryża i ułatwi pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego.

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej zwraca się do konferencji genewskiej z żądaniem, aby powzięła uchwałę w sprawie wycofania wszystkich Niemców z Legii Cudzoziemskiej i skierowania ich do obojczyzny. Oświadcza on ponownie swą gotowość zapewnienia powracającym z Legii Cudzoziemskiej Niemcom, niezależnie od tego, z jakiej części Niemiec pochodzą, możliwości pokojowej pracy, jako równoprawnym obywatelom.

Poważny konflikt w rządzie francuskim

Laniel w przeddzień konferencji genewskiej zwołuje posiedzenie Rady Ministrów

PARYŻ (PAP). Jak już donosiłszy, grupa parlamentarna gaullistowskiej partii URAS wydała komunikat, w którym potwierdziła swój wrogi stosunek do układu o „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Jak wynika z doniesień prasy paryskiej, stanowisko partii URAS spowodowało konflikt w łonie rządu Laniel, ponieważ parlamentarna grupa URAS krytykuje w swym komunikacie nie tylko politykę rządu wobec „europejskiej wspólnoty obronnej”, ale także całą jego politykę zagraniczną. W komunikacie tym deputowani gaullistowscy stwierdzają, że „postanowili zwrócić uwagę premiera Laniel na zgubne konsekwencje polityki zagranicznej rządu, zwłaszcza jeśli chodzi o jego stanowisko w sprawie przywrócenia pokoju w Indochinach, w związku z rozpoczynającą się konferencją genewską”.

„Dziennik „Franc Tireur” o-mawiając ten komunikat, podkreśla, że w łonie rządu powstają poważne nieporozumienia na temat polityki w Indochinach. Dalej „Franc Tireur” zastana-

wia się, czy w tych warunkach wyjazd ministra Bidault na konferencję genewską jest możliwy, i zapytuje: „Czy Bidault może reprezentować na konferencji międzynarodowej, decydującej dla przyszłości pokoju w Azji i w Europie, rząd, którego opinie są podzielone i który nie ma oparcia nawet w parlamencie”.

PARYŻ (PAP). Podano oficjalnie do wiadomości, że w związku z komunikatem grupy parlamentarnej URAS, na dzień 24 kwietnia zostało zwołane nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów.

Van Acker tworzy nowy rząd belgijski

PARYŻ (PAP). Jak donoszą z Brukseli, Achilles Van Acker, któremu król belgijski powierzył misję utworzenia nowego rządu, przedstawił 22 brn. listę swego gabinetu. Nowy rząd opiera się na koalicji partii socjalistycznej i liberalnej.

Budżet roku 1954 stwarza dalsze warunki do podniesienia stopy życiowej ludzi pracy

Referat ministra finansów dr Tadeusza Dietricha wygłoszony w Sejmie w dniu 23 kwietnia 1954 r. (skróty)

WYSOKI SEJMIE!

Rozpatrując i uchwalając corocznie budżet państwa, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dokonuje przeglądu osiągnięć narodu w jego walce o lepsze jutro, odmierza szlak przebiegu na drodze realizacji planu 6-letniego, nakreśla zadania i cele stojące przed następnym etapem, wskazuje na braki i niedociągnięcia oraz mobilizuje masę pracującą do zwycięskiej walki o coraz lepsze warunki życia i coraz to wyższe potrzeby kulturalne i materialne społeczeństwa, o budowę socjalizmu.

Rok 1953 zamknęliśmy dalszymi poważnymi osiągnięciami. Plan produkcji przemysłu socjalistycznego został wykonany w 103,9 proc., a zadania planu 6-letniego na ten rok w okolicach 116 proc. Globalna produkcja przemysłowa była wyższa niż w roku poprzednim o 17,5 proc. Przekroczenie planu produkcji przemysłowej było wynikiem wzmożonej aktywności klasy robotniczej, wynikiem umocnienia sołuzsu robotniczo-chłopskiego, wynikiem wcielenia w życie polityki rządu i poparcia jej przez cały naród zjednoczony we Frontie Narodowym.

W roku 1953 osiągnięto poprawę zaopatrzenia ludności za równo w artykuły spożywcze jak i przemysłowe. Przeprowadzona w listopadzie ub. roku obniżka cen detalicznych szeregu artykułów przyniosła ludności w skali rocznej 4,5 mld. zł oszczędności. Rząd podjął szereg uchwał, które polepszyły ogólne warunki kontraktacji artykułów rolnych zakupowanych przez państwo i zwiększyły dochody pieniężne ludności rolniczej. Dochody ludności rolniczej wzrosły także wskutek zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych.

W roku 1953 nastąpił również, mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych, dalszy rozwój rolnictwa. Wzrost globalnej produkcji rolniczej w porównaniu z rokiem 1952 wyniósł około 5 proc. mimo, że plan globalnej produkcji rolniczej na r. 1953 został wykonany tylko w 96,4 proc., a to w związku z niskimi plonami zbóż.

W roku 1953 nastąpił wzrost i dalsze umocnienie układu socjalistycznego w naszej gospodarce narodowej. Udział gospodarki socjalistycznej w tworzeniu dochodu narodowego podniósł się do 76 proc. Liczba spółdzielni produkcyjnych wzrosła z 4900 do przeszło 8.000.

W wyniku osiągnięć w dziedzinie wzrostu produkcji, wydajności pracy i obniżenia kosztów własnych dochody budżetowe były wyższe od zaplanowanych o 2,4 proc. Ich realizacja była w poważnym stopniu możliwa dzięki osiągnięciu równowagi rynkowej i ukróceniu spekulacji w wyniku uchwały ze stycznia 1953 r. o zniesieniu zaopatrzenia bonowego oraz o regulacji cen i plac.

Rezultaty te osiągnęliśmy we współpracy ze wszystkimi krajami obozu pokoju i demokracji. Szczególnie doniosłej braterskiej i szlachetnej pomocy udzielił nam wielki Związek Radziecki, stając na czele walki o pokój, demokrację i socjalizm. Ze Związku Radzieckiego szła do nas w roku ubiegłym orzodująca technika. Ze Związku Radzieckiego szły dostawy i dokumentacja techniczna dla wielkich budów planu 6-letniego. Ze Związku Radzieckiego popłynęły setki tysięcy ton zboża dla wprawienia niedoborów, jakie spowodowane zostały zeszłorocznym nieurodzajem zbóż.

Obok tych osiągnięć w pracy naszej roku 1953 ujmowało się w dalszym ciągu szereg braków i niedociągnięć. Niedociągnięcia te i braki znalazły swoje odbicie w niepełnym wykonaniu planu obniżenia kosztów, w niepełnym wykonaniu planów produkcji i w niedostatecznym asortymentowym, w zbyt ni-

skiej jeszcze jakości produkcji, nie zawsze dostosowanej najeździe do potrzeb konsumenta oraz w niedostatecznym wzroście akumulacji socjalistycznej.

WYSOKI SEJMIE!

W roku 1954 staję przed nami nowe zadania. Dla osiągnięcia przyspieszenia wzrostu stopy życiowej mas pracujących konieczny jest poważny wzrost produkcji rolnej, przyspieszenie tempa wzrostu przemysłu produkującego artykuły konsumcyjne i rozszerzenie obrotu towarowego przy dalszym i systematycznym rozwijaniu przemysłu produkcji środków wytwarzania. Konieczny jest rozwój budownictwa mieszkaniowego, rozszerze-

gospodarkę narodową	53,6 mld zł
usługi społeczne i kulturalne	25,3 " "
obronę narodową	10,6 " "
na administrację, wymiar sprawiedliwości i bezpieczeństwo	10,0 " "
obsługę długów państwowych	0,6 " "
środki rezerwowe	3,3 " "
razem	103,4 " "

Wydatki bieżące i inwestycyjne na ośrodki maszynowe, urządzenia rolne, melioracje, popieranie produkcji roślinnej i zwierzęcej, elektryfikację wsi, upowszechnienie wiedzy rolniczej itd. wzrastają w porównaniu z wykonaniem za rok 1953 o 38,2 proc.

Nastąpi poważny rozwój zasięgu usług POM i GOM przez wzrost ilości POM o 61 oraz wzrost wyposażenia w traktory o ponad 3300 (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), jak również zasadnicza poprawa zaopatrzenia rolnictwa w maszyny.

Nastąpi rozszerzenie powierzchni użytków rolnych i rozszerzenie bazy paszowej. Nastąpi rozszerzenie i usprawnienie ochrony weterynaryjnej poprzez rozbudowę sieci leczniczej, przychodni i punktów weterynaryjnych.

Kredyty na popieranie produkcji roślinnej wzrastają o ok. 49 proc. będzie rozszerzona walka ze szkodnikami roślin.

Na elektryfikację wsi przeznaczają się z budżetu 129 mln. złotych, tj. o blisko 23 proc. więcej niż w roku ubiegłym.

Obok poważnego wzrostu wydatków na rozwój rolnictwa, w budżecie położony jest nacisk na finansowanie wzrostu produkcji przemysłowej środków spożycia przy równoczesnym zabezpieczeniu dalszego rozwoju przemysłu ciężkiego.

Szczególną opiekę rozciąga państwo nad matką i dzieckiem. Liczba żłobków stałych wzrosła w roku 1954 o 20 proc., liczba miejsc w żłobkach stałych o ponad 26 proc., liczba miejsc w domach małych dzieci o 50 proc. itd. Równocześnie polepszy się znacznie jakość świadczeń.

Przedszkola obejmują w 1954 roku 369 tysięcy dzieci, a więc o 3 proc. więcej niż w roku 1953. Większy jest przy tym w roku 1954 udział przedszkoli 9-godzinnych, z których korzystają dzieci matek pracujących.

Projekt budżetu w większej niż dotychczas mierze zabezpiecza potrzeby wsi w tym zakresie.

Wszystkie dzieci w wieku szkolnym mają zapewnione miejsca w szkołach podstawowych. Korzystają one z szeregu instytucji utrzymywanych z budżetu, jak internaty, dożywianie w szkołach, domy kultury młodzieży, zajęcia pozalekcyjne i świetlicowe, młodzieżowe świetlice dworcowe, kolonie, obozy i półkolonie, sport i turystyka szkolna itd.

We wszystkich tych kierunkach zostały w r. 1954 powiększone zadania i wzrosły kredyty budżetowe.

Państwo nasze dba o podnoszenie ogólnego poziomu kulturalnego wszystkich swoich obywateli także przez rozwijanie sieci urządzeń z zakresu kultury i sztuki. Wzrost wydatków w tej dziedzinie

nie usług komunalnych społecznych i kulturalnych. Kontynuując pokojowe budownictwo socjalistyczne zabezpieczamy równocześnie obronę państwa i jego bezpieczeństwo wewnętrzne.

Budżet roku 1954 wymaga więc oceny z punktu widzenia stojących przed nami nowych zadań polityczno-gospodarczych. Analizy i oceny wymagają równocześnie warunki, od których realizacja tych zadań jest zależna.

Przedłożony projekt budżetu państwa na rok 1954 przewidywał wydatki w kwocie 103,4 mld. zł. tj. o 6,9 proc. więcej w porównaniu z wykonaniem za rok 1953.

Z tej sumy przeznaczają się na:

jest bardzo poważny. Poważne sumy są łożone na te cele również z budżetów związków zawodowych, a także z funduszy zakładowych przedsiębiorstw.

Ogółem wydatki budżetowe na podniesienie poziomu kulturalnego społeczeństwa, tzn. wydatki obejmujące oświatę i wychowanie, szkolnictwo zawodowe, naukę i szkolnictwo wyższe oraz kulturę i sztukę wynoszą około 10,4 miliarda złotych.

Wydatki na ochronę zdrowia i kulturę fizyczną wynoszą ponad 5,2 miliarda złotych.

Bardzo poważne postępy mamy na odcinku szpitalnictwa, gdzie osiągnęliśmy podwojenie ilości łóżek w stosunku do okresu przedwojennego przy mniejszej prawie o 25 proc. liczbie ludności.

Mimo poważnego wzrostu usług leczniczych nie zaspokajają one jednak w pełni potrzeb społeczeństwa szczególnie w zakresie szpitali i sanatoriów.

Ilość pracowników korzystających z czasów ulgowych wzrosła w porównaniu z 1953 rokiem o 9,8 proc., w tym robotników o 27,3 procent.

Poważne sumy przeznaczają projekt budżetu także na inne wydatki społeczne, jak zasiłki rodzinne, zasiłki chorobowe, wypłaty emerytalne, renty i zaopatrzenia i inne świadczenia społeczne. Wydatki te w budżecie r. 1954 wynoszą łącznie poważną sumę 9,6 mld. zł, mimo iż wysokość niektórych świadczeń nie jest jeszcze zadowalająca.

Wydatki na gospodarkę komunalną i mieszkaniową wra- stają w r. 1954 o 26,1 proc., nie licząc nowego budownictwa mieszkaniowego.

Przy rosnących wydatkach na gospodarkę narodową i na zaspokojenie społecznych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa udział wydatków na utrzymanie administracji, organów wymiaru sprawiedliwości i na bezpieczeństwo spada w budżecie z 10,1 procent do 9,6 proc.

W ubiegłym okresie administracja państwowa i gospodarcza okrępla i wzmocniła się organizacyjnie. Mimo to jest ona jeszcze obciążona wieloma brakami, jak zbyt czyste ognia, nadmiar sprawozdawczości, dublowanie organów, biurokratyczny często tok załatwiania spraw itd.

Zmniejszenie udziału w wydatkach budżetowych na utrzymanie administracji wiąże się z systematyczną walką o usprawnienie administracji państwowej i likwidację przestarzałości.

Środki podjęte w tym kierunku

(Ciąg dalszy na str. 3)

Na starcie — kolarze radzieccy

W tym roku po raz pierwszy na starcie Międzynarodowego Wyścigu Pokoju WARSZAWA — BERLIN — PRAGA zobaczymy kolarzy radzieckich. Będzie to ambitna zóstka kolarzy, wyłonionych prawdopodobnie spośród następującego zespołu: Czyżykow, Niemytow, Kiewcow, Matwiejew, Kryczkow, Wierszynin, Piewcejew, Plotniczyn i Biedinin.

Są to najbardziej ambitni, wykazujący się najlepszą postawą sportową kolarze Związku Radzieckiego. Kolarze, którzy wykazują niezwykle zdyscyplinowanie i umiejętność zespołowej walki.

Weźmy chociażby taki przykład. W ub. roku w wyścigu MOSKWA — CHARKÓW — MINSK — MOSKWA, na etapie Czernihow — Homel jeden z zawodników wojskowego drużyny CDSA, Kiewcow „złapał gumę”. Był on po jedenastu etapach liderem wyścigu. Co robią w takim wypadku towarzysze z jego drużyny? Po prostu zsiadają z roweru, pomagają nałożyć nową detkę, tracąc przez to 2 minuty i 20 sekund a potem każdy z kolarzy prowadzi od 100—150 metrów, pozwalając w ten sposób na oddech innym. W ten sposób osiągnęli nieraz tempo dochodzące do 50 km na godzinę. Po 12 minutach czerwone koszulki kolarzy CDSA zrównały się z czołówką i Kiewcowa, i Czyżykowa, który tak dzielnie pomagał swemu koleźce, zobaczmy na trasach wyścigu Warszawa — Berlin — Praga.

Miarą poziomu kolarzy radzieckich jest fakt, że Rodisław Czyżykow, zwycięzca zeszłorocznego 2573-kilometrowego wyścigu uzyskał przeciętną szybkość 35,82 km/godz., tzn. lepszą niż rekordowa przecięt-

na, uzyskana w Wyścigu Pokoju — 1950 r. przez Duńczyka Emborga na trasie 1539 km (35,7 km/godz.). Nie znaczy to oczywiście, że jest on lepszy od Emborga, gdyż tereny, na których odbywał się wyścig Moskwa — Charków — Mińsk — Moskwa, były bardziej płaskie, ale w każdym bądź razie dane te wskazują na to, że kolarze radzieccy reprezentują wysoką klasę.

Kolarstwo radzieckie ma długą, ciekawą historię. W 1800 roku, pańszczyźniany uralski majster — samouk, Artamanow, jako pierwszy w świecie skonstruował prosty, prymitywny, a jednak w zasadzie swej podobny do dzisiejszego rower. Ale wynalazek Artamanowa podzielił losy dziesiątki innych — poszedł w zapomnienie.

W 96 lat potem, tzn. w 1896 roku niejaki Michał Diakow wziął udział w zawodach o mistrzostwo krajowe Anglii i zwyciężył w czterech różnych konkurencjach spośród pięciu, zdoławszy tytuł mistrza Anglii. Do niego również należy kilka ówczesnych rekordów świata.

Ale czy można było myśleć o jakichkolwiek masowych imprezach kolarskich czy też masowym uprawianiu sportu kolarskiego w carskiej Rosji? Było to wręcz niemożliwe. Brak było elementarnych warunków, umożliwiających rozwój tej gałęzi sportu. Rowery były drogą, a ludzie biedni.

Dopiero Rewolucja Październikowa dokonała zasadniczego przełomu — stworzyła warunki stałego rozwoju sportu. Obecnie rowery produkuje się w Moskwie, Mińsku, Penzie, Gorkim, Charkowie, Rydze i innych miastach. Sport w Związku Ra-

dzieckim jest otaczany troskliwą opieką. I stworzenie dogodnych warunków spowodowało, że kolarstwo w Związku Radzieckim stało się równie masową konkurencją jak każda inna.

Ze szczególną siłą rozwijało się wyczynowe kolarstwo torowe. O wynikach jego świadczą może najlepiej rekord świata na 100 m ze startu z miejsca, w czasie 1:10,4, który należy do sprintera Wargaszki.

W historii kolarstwa wyczynowego w Związku Radzieckim ważne są trzy daty: jedna to 1921 rok, w którym to po raz pierwszy odbyły się mistrzostwa kolarskie ZSRR. W 1937 r. odbył się pierwszy kolarski wyścig etapowy długości 2509 km na trasie Moskwa — Orzeł — Kijów — Mińsk — Smoleńsk — Moskwa, i wreszcie rok 1945, w którym ustanowiono aż 30 rekordów na torze i szosie.

Ciekawą rzeczą jest fakt, że kolarstwem wyczynowym w Związku Radzieckim zajmują się również masowo kobiety. I niemały jest rekord kobiety ZSRR na 25 km na szosie, bo aż 36,72 km/godz. Posiadaczką tytułu rekordzistki jest znana sportsmenka Cyeclina.

Bogata jest historia kolarstwa radzieckiego, bogata, chociaż tak mało nam wszystkim znana. Już niedługo, bo w sobotę urzemy sześciu najlepszych kolarzy spośród tysięcy uprawiających w Związku Radzieckim ten sport. Udział kolarzy radzieckich w tegorocznym Wyścigu Pokoju podwyższą temperaturę tej najwzniekszej w świecie amatorskiej imprezy kolarskiej, imprezy, której symbolem jest gołąbek pokoju.

t. p.

Uchwała o najbliższych zadaniach Związku Młodzieży Polskiej na wsi podjęta przez XIV Plenum ZG ZMP w dniu 21 kwietnia 1954 r.

(skrót)

WARSZAWA (PAP). XIV Plenum Zarządu Głównego ZMP, które obradowało w Warszawie dnia 21 bm. podjęło uchwałę „O najbliższych zadaniach Związku Młodzieży Polskiej na wsi”. W uchwale tej czytamy m. in.:

Realizacja uchwał II Zjazdu partii wymaga skupienia naszych sił do ogólnonarodowej walki o rozwój rolnictwa, jako niezbędnego warunku szybkiego podniesienia stopy życiowej ludzi pracy.

Wielką rolę młodzieży i duże są obowiązki ZMP w realizacji tego programu.

Wszyscy aktywni i członkowie ZMP muszą uświadomić sobie w pełni, że pogłębianie sojuszu robotniczo-chłopskiego i kierowniczej roli klasy robotniczej w tym sojuszu posiada decydujące znaczenie w naszej walce o umacnianie władzy ludowej, o polepszenie bytu mas pracujących, przeciwko wszelkim rodzimym i zewnętrznym wrogom Ojczyzny i wiąże się nierozdzielnie z ogólnonarodową walką o utrzymanie pokoju i realizację naszych wielkich planów budownictwa socjalistycznego.

Zadaniem polega na tym, aby z treścią uchwał II Zjazdu par-

tyl dotrzeć do milionowych mas młodzieży, przepoić idea sojuszu robotniczo-chłopskiego całą naszą pracę polityczno-wychowawczą, zapalić do czynu nowe tysiące młodych entuzjastów, którzy wzorem komsomolców staną się ofiarnymi pionierami w walce o podniesienie produkcji rolniczej.

Zadaniem naczelnym i najbardziej odpowiedzialnym jest ożywić i rozwinąć działalność kół ZMP, pogłębić pracę ideowo-wychowawczą w ZMP zwiększyć siłę oddziaływania ZMP na całą młodzież.

Partia wzywa nas do nowych czynów: „Wnieście cały swój młodzieńczy zapał i entuzjazm, wszystkie swe siły do walki o rozkwit rolnictwa, tak, jak wnosiliście je dotąd w nasze wielkie budowlę socjalizmu”. Ponięśmy wezwanie i bojowy program partii do wszystkich ZMP-owców i młodzieży niezorganizowanej.

I ludzie patrioci! Stawiając na wezwanie partii do walki o wysokie urodzaje, o rozkwit rolnictwa.

Realizacja uchwał II Zjazdu partii stawia przed Związkiem Młodzieży Polskiej odpowiedzialne zadania:

1 Ogólnonarodowa walka o umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego i podniesienie rolnictwa wymaga mobilizacji całego związku, wszystkich organizacji i instancji ZMP-owskich

Szczególne obowiązki przypadają organizacjom zakładowym ZMP i młodzieży robotniczej w umacnianiu więzi, przyjaźni z młodzieżą chłopską, w kształtowaniu postawy ideowej, politycznej i moralnej młodzieży wiejskiej. Organizacje ZMP-owskie w zakładach pracy, w szkołach i uczelniach powinny wychowywać swoich członków i młodzież niezorganizowaną w poczucie współodpowiedzialności za rozwój rolnictwa i okazywać wielostronną pomoc polityczną, te-

chniczną, kulturalną i sportową dla młodzieży wiejskiej. W tym celu niezbędne jest aktywizować młodzież w działalności ekip łączności, pobudzać do aktywnej pracy w organizacjach gromadzkich ZMP-owców zatrudnionych w miastach i zamieszkałych na wsi. Instancje ZMP-owskie powinny otoczyć szczególną troską kół ZMP w zakładach przemysłu hutniczego, maszynowego, chemicznego oraz w innych przedsiębiorstwach pracujących dla rolnictwa.

2 Ogromnie ważnym zadaniem ZMP w pracy polityczno-wychowawczej jest budzić wśród młodzieży zamiłowanie do pracy na wsi, podnosić wśród młodzieży wiejskiej świadomość jej odpowiedzialnych zadań w rolnictwie i ukazywać jej wielkie perspektywy, jakie otwiera obecny okres historyczny dla wsi polskiej

Chodzi o to, by cała młodzież wiejska zrozumiała, że podniesienie produkcji rolnej jest zadaniem węzłowym i ogólnonarodowym i że praca rolnika jest zaszczytną i szczególnie ważną dla narodu. Chodzi równocześnie o to, by młodzież coraz lepiej dostrzegała wielostronne możliwości awansu społecznego na wsi i wiązała swoje osobiste perspektywy, marzenia i zamierzenia z wielkimi perspektywami i przemianami, które dokonują się na wsi.

Naszym najbliższym zadaniem jest rozwinąć wzorem sławnego Komsomola pionier-

ski ruch młodzieży i skierować do pracy w PGR, POM, spółdzielniach produkcyjnych najbardziej ideowych i ofiarnych specjalistów spośród młodych robotników.

Specjalna troska należy otoczyć organizacje ZMP w średnich i wyższych szkołach rolniczych.

We wszystkich szkołach i uczelniach organizacje ZMP-owskie winny budzić wśród uczniów i studentów, wśród przyszłych nauczycieli, lekarzy, działaczy kulturalnych, mechaników, techników i innych zamierzających do przyszłej pracy na wsi.

3 Zadaniem organizacji ZMP-owskich jest rozwinąć masowy udział młodzieży w walce o wzrost produkcji roślinnej i hodowlanej, objąć młodzież wiejską szerokim ruchem przodownictwa i nowatorstwa w walce o wysokie urodzaje i wzrost hodowli.

ZMP posiada wszelkie możliwości, by pod wielką opieką partii stać się w niedalekim czasie duszą współzawodniczą o rozwój wszystkich gałęzi rolnictwa, o opanowanie wiedzy rolniczej i stosowanie nowych metod w uprawie i hodowli, o pełne wykorzystanie sprzętu i maszyn rolniczych, o terminowe wykonanie obowiązków wobec państwa, o dalszy wzrost kultury wsi.

Plenum zobowiązuje Prezydium ZG ZMP do opracowania szerokiego systemu wyróżniania wyróżnionych młodych przodowników na wsi (szlachetny i

proporce przechodnie ZMP, dyplomy, księgi honorowe itp.).

ZMP powinien dokonywać szerokiej mobilizacji młodzieży i dzieci z różnych stanowisk do pracy na „zielonym froncie walki o wysokie urodzaje” — do walki z chwastami i stonką ziemniaczaną do wykonywania prostych prac melioracyjnych w gromadach, do pomocy w zalesianiu terenów, do zakładania sadów szkółkowych, uprawiania i zagospodarowania ugorów wraz z całą gromadą, spółdzielnią lub załogą PGR.

Szczególne troska ZMP-owców i młodzieży zorganizowa-

wanej winna stać się sprawa estetycznego wyglądu gospodarstw i zabudowań, sprawa higieny i poprawy stanu sanitarnego na wsi.

ZMP musi śmiało pobudzać inicjatywę młodzieży z gospodarstw indywidualnych w uruchomieniu niewykorzystanych rezerw produkcji w gospodarstwach tej rodziny, we wprowadzaniu produktujących form uprawy i hodowli.

Wśród młodzieży pracującej w spółdzielniach produkcyjnych, organizacje ZMP-owskie powinny zwrócić specjalną uwagę w pracy wychowawczej na pogłębienie troski o mienie spółdzielcze, na pogłębienie czujności wobec wroga, na socjalistyczny stosunek do pracy.

Organizacje wiejskie ZMP powinny nieustannie pogłębiać i zacieśniać przyjaźń młodzieży

4 ZMP winien budzić wśród całej młodzieży wiejskiej poczucie współodpowiedzialności za rozwój gromady i całego kraju, aktywizować ją w umacnianiu władzy i praworządności ludowej oraz kontroli społecznej na wsi.

Popularyzować politykę partii i rządu na wsi, zapoznawać chłopów z każdym nowym posunięciem władzy ludowej, walczyć o pełną realizację i przestrzeganie dekretów i ustaw państwowych — to ważne zadanie wiejskiego aktyw ZMP.

Potrzebna jest szybka poprawa w pracy z ZMP-owskim aktywem w radach narodowych. Szybkiej poprawy wymaga praca organizacji ZMP-owskich w spółdzielczości samopomocowej — GS-ach i PZGS-ach.

5 Zadaniem ZMP jest rozwijać wszechstronną inicjatywę wszystkich ogniw ZMP w życiu kulturalnym i sportowym na wsi

Chodzi o to, by zapewnić młodzieży wiejskiej kulturalny, przyjemny i pouczający wypoczynek. Ożywienie świeżości wiejskich, tworzenie nowych zespołów artystycznych, organizowanie występów i ciekawych zabaw, wykorzystanie bibliotek, rozwijanie czytelnictwa książek i gazet, dyskusji i odczytów, organizowanie zawodów i

ze spółdzielni produkcyjnych z młodzieżą z gospodarstw indywidualnych w patriotycznej walce przeciwko zacołaniu i wzywskowi, o rozkwit całej gromady.

Potrzebna jest zdecydowana poprawa w pracy wychowawczej ZMP z młodymi mechanizatorami, a zwłaszcza z traktorystami w POM-ach, którym ZMP winien coraz lepiej uświadamiać ich wielką rolę w socjalistycznej przebudowie wsi.

Organizacje ZMP-owskie w państwowych gospodarstwach rolnych mają obowiązek mobilizować młodzież do pełnego zaangażowania w PGR-u, do zwiększenia jego rentowności i obniżenia kosztów własnych oraz pogłębienia wśród młodzieży przywiązywanie do pracy w PGR i zachęcać młodych robotników sezonowych do stałej pracy w PGR.

Organizacje ZMP-owskie w PGR i POM przy pomocy organizacji partyjnych i przy udziale Związku Zawodowego Pracowników Rolnych powinny wydać zdecydowaną walkę wszelkim przejawom biurokracji i bezdużności w sprawach dotyczących warunków życia młodzieży, troszczyć się o polepszenie tych warunków i dbać o pełne wykorzystanie funduszy przeznaczonych na te cele.

6 Realizacja odpowiedzialnych zadań, które nakłada na ZMP nasza partia wymaga szybkiego umocnienia politycznego i organizacyjnego ZMP na wsi

Cały wysiłek Instancji i aktyw ZMP należy skierować przede wszystkim na zwiększenie bezpośredniej i konkretnej pomocy kołom wiejskim ZMP i na przewyższenie w ogniu ostrej krytyki zakorzenionych jeszcze głęboko przejawów zurzędniczenia w pracy ZMP-owskiej.

Chodzi o to, by nie przytaczać terenowych organizacji tylko sprawami, które idą „z góry”, potokiem dyktaw, ocen, sprawozdań, ciekawych zebrań i narad. Trzeba więcej radości w pracy kół ZMP i drużyn harcerek, więcej śmiechu, gier i przeróżnych zajęć świetlicowych, więcej wycieczek, wesołych i pouczających zabaw, więcej lżejszych spotkań i wieczorów artystycznych.

Niezbędne jest, by wszystkie organizacje wiejskie ZMP zajęły się mocniej, niż dotychczas problematyką walki o wychowanie nowego człowieka, by pogłębiały wśród młodzieży uczucia patriotyzmu i internacjonalizmu, uczucia miłości i wdzięczności do wielkiego Kraju Rad — ostoju pokoju i bezpieczeństwa światowego, uczucia serdecznej przyjaźni z masami pracującymi całego świata.

Organizacje ZMP powinny kształtować wśród młodzieży cechy i zalety socjalistycznej moralności i likwidować liczne jeszcze przejawy łazikowania, demoralizacji, pijan-

konkursów między gromadami — to ważne zadanie w pracy kół ZMP.

Na wiejskie organizacje ZMP-owskie spada wielki obowiązek umasowienia sportu, rozbudowania LZS-ów, podniesienia ich poziomu sportowego i przepojenia ich pracy nową treścią ideowo-wychowawczą.

stwa i chuligaństwa.

Sprawę rozbudowy organizacji ZMP-owskich na wsi należy traktować jako niezmiernie pilne i ważne zadanie. Szybki wzrost liczby kół i szeregów ZMP, to niezbędny warunek wykonania naszych wielkich zadań w rolnictwie.

Wielostronne zadania ZMP na wsi wymagają zwiększenia aktywności kół i Instancji ZMP w pracy organizacyjnej masowych, przede wszystkim w Związku Samopomocy Chłopskiej, w Związku Zawodowym Pracowników Rolnych i Leśnych i w Towarzystwie Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Naszym zadaniem i zaszczytnym obowiązkiem jest pomagać ze wszelkim miar organizacjom partyjnym w gromadach, PGR-ach, POM-ach, spółdzielniach produkcyjnych, w ich nieustraszonej walce o szybki rozwój i przebudowę rolnictwa.

Uczmy się od komsomolców jak lepiej pomagać partii w wychowywaniu i mobilizowaniu milionowych mas do walki o rozkwit Ojczyzny.

Skupiajmy pod sztandarami naszej partii, w narodowym froncie walki o pokój i plan 6-letni całą młodzież polską!

Napróżdź do walki o wysokie urodzaje i rozkwit rolnictwa, do walki o szczęście i dobrobyt narodu!

Budżet roku 1954 stwarza dalsze warunki do podniesienia stopy życiowej ludzi pracy

Referat ministra finansów dr Tadeusza Dietricha wygłoszony w Sejmie w dniu 23 kwietnia 1954 r.

(Ciąg dalszy ze str. 2)

WYSOKI SEJMIE!

runku w roku bież. winny dać oszczędność w administracji na sumę około 500 mln zł w skali rocznej, z czego na budżet przypadnie około 200 mln złotych.

W wyniku tego zasilenie kadrami niektórych działów gospodarki narodowej złagodzi w tych działach braki w zatrudnieniu.

1. dochody z gospodarki uspołecznionej	87,7 mld. zł
2. podatki z gospodarki nieuspołecznionej	5,9 „ „
3. podatki i opłaty od ludności	5,7 „ „
4. pożyczki i lokaty	0,7 „ „
5. inne dochody	3,5 „ „
6. ubezpieczenia społeczne	11,9 „ „
razem	115,4 mld. zł

W dochodach budżetowych, podobnie jak w roku ubiegłym 86 proc. wpływów (wraz z odpisami na ubezpieczenia) daje gospodarka uspołeczniona. Udział ten pozostaje na tym samym poziomie mimo uwzględnienia w budżecie skutków obniżki cen przeprowadzonej 14 listopada 1953 r. na kwotę 4,5 mld. zł, oraz skutków podwyżki średnich cen skupu przy dostawach szeregu artykułów rolnohodowlanych dla państwa na kwotę 2,2 mld. zł w wyniku powziętych uchwał rządowych.

Na rok 1954 zakłada się obniżenie kosztów własnych (w stosunku do r. 1953) w przemyśle o 3 proc., w budownictwie o 3,2 proc., w rolnictwie i leśnictwie o 5,3 proc., przy wzroście wydajności w przemyśle (na robotnika grupy przemysłu weł) o 6,0 proc., w budownictwie o 7,1 proc.

Wykonanie zadań wzrostu akumulacji wymaga usunięcia tych braków, jakie mieliśmy na odcinku wykonania planu akumulacji w r. 1953.

Plan akumulacji z działalności podstawowej wykonany został w roku 1953 w 101,4 proc. Jest to poważny postęp w stosunku do roku 1952. Trzeba jednak zaznaczyć, że w związku z poważnym przekroczeniem w 1953 roku planu produkcji przemysłowej — wykonanie planu akumulacji powinno być znacznie lepsze.

WYSOKI SEJMIE!

Budżet na rok 1954 nie bity w całości oświetlony, gdyż w tym nie podkreślił roli i zasięgu budżetów terenowych. Udział ich w wydatkach budżetu państwa wynosi 13,7 proc. Największy udział przypada na wydatki socjalno-kulturalne. Drugą najpoważniejszą grupą wydatków budżetów terenowych są wydatki na finansowanie terenowej gospodarki narodowej.

W strukturze strony dochodowej budżetów terenowych za chodzi istotne zmiany. Zwiększa się udział dochodów własnych rad narodowych i udział ich w dochodach ogólnopaństwowych z 79 proc. w budżecie roku 1953 do 89,1 proc. W budżecie r. 1954 przy odpowiednim zmniejszeniu udziału dotacji z budżetu centralnego. Zwiększa to zainteresowanie rad narodowych w mobilizacji dochodów własnych oraz dochodów ogólnopaństwowych, jak również ich odpowiedzialność za wygospodarowanie tych dochodów.

W roku 1954 umacnia się rola rad narodowych jako gospodarzy terenu przez zwiększenie uprawnień budżetowych. Wzmocnienie kierującej roli rad narodowych i ich organów wykonawczych w zakresie budżetu znajduje swój wyraz także:

a) w powołaniu przedsiębiorstw przemysłu terenowego z budżetami powiatowych i miejskich rad narodowych, zamiast jak dotychczas z budżetami wojewódzkich rad narodowych, które obejmować będą odłą jedynie przedsiębiorstwa o znaczeniu wojewódzkim;

b) przydzieleniu do dyspozycji rad narodowych funduszu rozwoju przemysłu terenowego

Pełna i skuteczna realizacja zamierzeń wynikających z nowego rozmieszczenia wydatków i związanych z nimi celów społecznych i gospodarczych zależna jest od właściwego i pełnego wykonania dochodów budżetowych.

Budżet przewiduje następujące dochody:

c) do raz pierwszy został przyznany radom narodowym poważny udział w dochodach podatkowych z przedsiębiorstw terenowych, a w szczególności w podatku od obrotu, co silnie zainteresuje rady narodowe we wzroście produkcji akumulacji przedsiębiorstw terenowych;

d) do nowych uprawnień rad narodowych w dziedzinie podniesienia i rozwoju wsi należy zaliczyć ważne kompetencje w zakresie postawienia uchwały Prezydium Rządu z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie pomocy kredytowej dla pracujących chłopów w 1954 r. Uprawnienia te będą dalej rozszerzane w roku bieżącym dla umocnienia roli rad narodowych w decydowaniu o sprawach terenowych;

W związku z powstaniem rad gromadzkich szczególna uwaga zostanie zwrócona na zabezpieczenie ich sprawnej i prawidłowej gospodarki finansowej.

Szczególne zadania przypadają radom narodowym na odcinku terenowego budżetu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

WYSOKI SEJMIE!

Budżet w 1954 r. odzwierciedla zasadnicze zadania polityczno-gospodarcze ustalone w doniosłych uchwałach II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W wyniku wzrostu dochodu narodowego i utrzymania wydatków inwestycyjnych na prawie takim samym jak w roku ubiegłym poziomie oraz zmniejszenia przyswojenia środków obrotowych — budżet na r. 1954 za myka się poważną nadwyżką w kwocie blisko 12,0 mld. zł. Część tej nadwyżki służy za podstawę do udzielania przez system bankowy kredytów na planowe zapasy w gospodarce narodowej. Pozostała część nadwyżki stanowi rezerwa, z której rząd zamierza finansować obniżkę cen i podniesienie płac niektórych grup robotników i pracowników.

Budżet stwarza więc warunki do podniesienia stopy życiowej. Realizacja ich zależy od nas samych, od naszej pracy. Musimy stale i systematycznie podnosić wydajność pracy, wzmocnić walkę o upełnienie środków zamrożonych w nadmiarach i niepotrzebnych zapasach, produkować towar w odpowiednim asortymencie i jakości, tępić marnotrawstwo materiałów i brakorobstwo, zmniejszać koszty administracyjne, wzmocnić dyscyplinę finansową, słowem pogłębiać wciąż i stale system oszczędzania, w pełni wykonywać plan w zakresie obniżania kosztów własnych.

Dażymy do podniesienia stopy życiowej mas pracujących, lecz podniesienie stopy życiowej jest niemożliwe bez pomyslnie przeprowadzonej walki o oszczędność, o wzrost wydajności pracy, o wzrost produkcji rolnej i produkcji przemysłu wytwarzającego środki spożywcze.

Dlatego podstawowym warunkiem realizacji zadań gospodarczych na r. 1954 jest zwycięska walka o pełne wykonanie planu obniżenia kosztów własnych. (Okładki)

Poranek żywego słowa poświęcony K. I. Gałczyńskiemu

Poranek żywego słowa poświęcony KONSTANTEMU I. GAŁCZYŃSKIEMU odbędzie się w Teatrze Ziemi Rzeszowskiej w niedzielę, 25 bm. o godz. 11. Na program złożą się: słowo wstępne p. „Spotkanie z Gałczyńskim”, które wygłosi dr Janusz T. Dybowski...

Anna Materna matka 15-ciorga dzieci odznaczona złotym Krzyżem Zasługi

Ostatnio Anna Materna z Malawy została odznaczona złotym Krzyżem Zasługi za wychowanie 15-ciorga dzieci. „Władza ludowa — mówił na uroczystości przedstawiciel Prezydium PRN tow. Konik — rodziny o licznych potomstwie otacza szczególną opieką. Dzieci tych rodzin mają pierwszeń-

poprawę bytu swych rodzin”. Tow. Konik życzył odznaczonej Maternowej, aby jej dzieci wyrosły na zdrowych, szczęśliwych obywateli. Odznaczona, w swym przemówieniu podkreśliła, że przed wojną trudno jej było wychować nieliczną wówczas jeszcze rodzinę. O pracę było bardzo

trudno, mąż jej jeśli był zatrudniony, ciężko pracował za złotówkę od świtu do nocy. Obecnie jej dzieci pracują, studiuja na wyższych uczelniach, a najmłodsze chodzą do szkoły podstawowej. „Jesteśmy zadowoleni — mówiła Materna — gdyż dzięki władzy ludowej z każdym dniem polepsza się nasz byt. Zamierzamy budować nowy dom, na który otrzymaliśmy już wiele materiałów i długoterminową pożyczkę” Traw.

stwo w żłobkach, przedszkolach i szkołach.

Rząd nasz ceni dzieci jako największy skarb narodu, a matki licznych rodzin odznacza wysokimi odznaczeniami państwowymi.

W ustroju kapitalistycznym są również odznaczenia. Otrzymują je oficerowie najezdycznych armii za to, że trują i mordują dzieci walczących o swą wolność narodów, otrzymują je policjanci za katowanie walczących robotników o

Ciekawą malę stoczą zawodniczki

Ogniwo Tarnobrzeg zapowiedziało swój udział w biegu o puchar „Nowin Rzeszowskich” z Witoń i Skrzynecką na czele

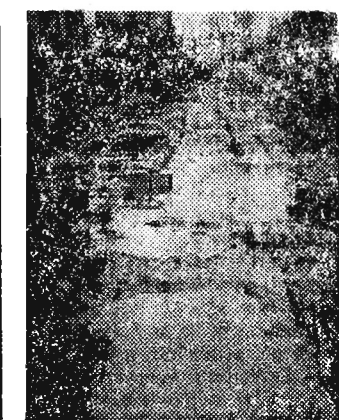
Już tylko kilka dni pozostało do zamknięcia listy zgłoszeń do drużynowego biegu na przełaj o puchar przechodni „Nowin Rzeszowskich”, który wykaże przygotowanie naszych drużyn do tegorocznych mistrzostw. Ponieważ do tej pory jedynie drużyna Ognia Rze-

szów zgłosiła oficjalnie swój udział, dlatego zwracam się do pozostałych drużyn, które wyraziły chęć wzięcia udziału w biegu, aby przesyłały zgłoszenia w terminie ułatwiając nam organizację całej imprezy.

PRZYPOMINAMY POKRÓTCE REGULAMIN

Ponieważ nie wszystkie drużyny w naszym województwie wiedza o biegu przez nas oc-

Tak wyglądała w okresie deszczów

większość ulic naszego miasta. Duże ilości błota i głębokie kałuże znajdowały się nie tylko na ulicy Dekerta Boczna (na zdjęciu z lewej), ale również w centrum miasta przy zbiegu ulic Grunwaldzkiej i Bernardyńskiej (na zdjęciu u dołu).

Wszystko to było (i będzie podczas każdego deszczu) nie w jakimś Płpidówce, a w mieście wojewódzkim — Rzeszowie. Jak widać z tego w odpowiednich wydziałach Prezydium Miejskiej Rady Narodowej niedolęgów można liczyć na kopy.

Foto — Poplajakowski

Zapisy do Szkoły Muzycznej w Rzeszowie

W każdy wtorek i piątek od godz. 10—12-tej i od 15 do 17-tej w Państwowej Szkole Muzycznej w Rzeszowie przy ul. 1 Maja, komisja badania uzdolnień przesłuchuje kandydatów do szkoły. Blższych informacji udziela sekretariat szkoły.

DLACZEGO?

...chłopi z gromady Jasionka, którzy w ub. roku wywozili drzewo z lasu, podległego Nadleśnictwu w Głogowie nie otrzymali do dzisiaj należnych im pieniędzy? J. N.

...w sklepie mięsny nr 18 przy ul. Świerczewskiego nie daje się odpowiedniej ilości papieru celem opakowania zakupionego towaru? J. M.

...Okręgowy Zarząd Radiofonizacji Kraju nie przyspieszy prac przy radiofonizowaniu gromady Hermanowa gmina Tycczyn? Od roku już stoją tam słupy, są przeprowadzone przewody, a mieszkańcy Jalej czekają.

W sobotę i niedzielę w Rzeszowie

Dyżur nocny: Apteka Społeczna nr. 2 ul. Grunwaldzka 3, Apteka Społeczna nr 4 ul. Dąbrowskiego 55, tel. 10-34, Pogotowie Ratunkowe: ul. Obronców Stalingradu 29, tel. 09, Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: sobota — „Wieczór Trzech Króli” w wykonaniu zespołu Teatru Miejskiego im. L. Solskiego w Tarnowie — godz. 19-te, niedziela — „Wodewil Warszawski” w wykonaniu zespołu Teatru Miejskiego im. L. Solskiego w Tarnowie godz. 18 i 19-te

DOM KULTURY PRZY WSK: sobota i niedziela „Zabawne zdarzenia” w wykonaniu zespołu Państwowego Teatru Ziemi Rzeszowskiej godz. 19

Muzeum

MUZEUM OKRĘGOWE WRZESZOWIE Rynek 6, nieczynne MUZEUM W ŁAŃCUCIE: czynne od 9—18

KINA

APOLLO — (ul. W. Hiberna): „Piątka z ulicy Barskiej” prod. polskiej — godz. 16, 18.30 i 21-sza

WOJEWÓDZKI DOM KULTURY

WOJEWÓDZKI DOM KULTURY: sobota i niedziela „Halaka” godz. 19-te

ODCZYTY

Klub TPPR (ul. Jagiellońska) niedziela godz. 17-te — „IX rocznica podpisania układu polsko-radzieckiego”. Po odczytzie część artystyczna.

RADIO

SOBOTA

5.25, 17.30 Rzeszowska audycja lokalna — program odbierany przez głośniki.

Program I — na fall 1322 m.

Program dnia 7.40, 15.25. Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00, 7.50, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Audycja dla wsi. 5.25 Muzyka poranna. 5.40 Koncert. 6.15 Muzyka poranna. 6.30 Kalendarz radiowy. 6.37 Muzyka popularna. 6.50 Gimnastyka. 7.15 Muzyka rozrywkowa. 8.00 Muzyka poranna. 9.00 Dla klas VII. 9.30 Koncert solistów. 10.00 Muzyka ludowa. 10.30 Polska muzyka baletowa. 11.05 Dla klas III—IV. 11.30 Muzyka i aktualności. 12.10 Morozow: Suta z baletu „Doktor Ojboł”. 12.25 „Na swojską nutę”. 12.45 Audycja dla wsi. 13.00 Przerwa. 15.30 Dla dzieci. 16.05 Pieśni i tańce w wyk. artystów i zespołów radzieckich. 16.25 Tydzień muzyki NRD. 17.00 „Z życia Związku Radzieckiego”. 17.30 Koncert. 18.20 Ułubione melodie. 18.40 „Korespondent sportowi donoszą”. 18.50 „Przy sobocie po robocie”. 19.50 Audycja dla wsi. 20.30 Muzyka taneczna. 21.50 Felieton. 22.00 D. c. muzyki tanecznej. 22.30 „Twórcy operetki”. 23.05 Muzyka taneczna.

Program II — na fall 367 m.

Program dnia 7.43, 13.05. Wiadomości 7.50, 14.00, 18.15, 21.30, 23.55.

8.00 Muzyka poranna. 9.00 Dla klas VII. 9.30 Koncert solistów. 10.00 Przerwa. 13.10 Przegląd prasy stołecznej. 13.15 Koncert. 14.10 Dla klas I—II. 14.30 Dla klas VI. 15.00 Muzyka rozrywkowa. 15.25 Utwory skrzypcowe. 15.40 Tydzień muzyki NRD. 16.00 Audycja słowno-muzyczna. 17.00 Dla dzieci. 17.30 „Na warszawskiej fall”. 18.00 „Ze sportu”. 18.05 „Dawne tańce leczyckie”. 18.20 Audycja aktualna. 18.35 Pieśni polskie. 19.00 Muzyka i aktualności. 19.25 Audycja literacka. 19.45 Muzyka taneczna. 20.25 Utwory fortepianowe Liszta. 20.40 Zagadka historyczna. 21.00 „Oberza pod grzybkami”. 21.45 Władomości sportowe. 21.50 Bułgarskie melodie ludowe. 22.10 Felieton. 22.20 Tydzień muzyki NRD. 22.50 „Dla każdego coś milego”.

NIEDZIELA

5.25, 19.25 Rzeszowska audycja lokalna — program odbierany przez głośniki. Program I — na fall 1322 m. Program dnia: 5.53, 11.52. Wiadomości: 6.00, 7.00, 16.00, 20.00, 23.00.

6.05 Muzyka na dzień dobry. 6.50 Kalendarz radiowy. 7.15 Przegląd prasy stołecznej. 7.25 Pogadanka dla służby rolnej. 7.35 Koncert muzyki rosyjskiej i radzieckiej. 8.30 „5:9 dla młodości”. 9.00 Odpowiedź Fall 49. 9.12 „Zagadki muzyczne”. 9.38 „Koncert żywego słowa”. 10.05 Tydzień muzyki NRD. 10.30 Utwory skrzypcowe. 10.52 Koncert życzeń. 12.04 Przerwa. 13.00 Pogadanka dla rodziców. 13.15 Skrzyńka Wszelchnicy Radiowej. 13.30 Melodie do tańca. 14.00 Audycja dla wsi. 15.00 Na fall humoru i satyry. 15.30 „Milośnikom pięknej muzyki”. 16.05 Tygodniowy przegląd wydarzeń. 16.20 Dla dzieci. 17.20 „Dla każdego coś milego”. 18.25 „Tajemniczy przyjaciel ostrzeża” — słuchowisko. 19.25 „Na muzycznej fall”. 20.25 „Słynni wirtuozi” A. Rubinsteln. 21.00 Muzyka taneczna. 22.00 Władomości sportowe z całej Polski. 22.30 Władomości sportowe. 22.40 Muzyka taneczna. 23.05 Muzyka taneczna.

Program II — na fall 367 m. Program dnia: 6.33, 11.30. Wiadomości: 6.40, 8.00, 17.00, 21.30, 23.55.

6.45 „Od melodii do melodii”. 7.50 Kalendarz radiowy. 8.15 Muzyka rozrywkowa. 8.30 Muzyka klasyczna. 9.00 „Katastrofa” — opow. G. Woynsznis-Terlikowskiej. 9.20 Tydzień muzyki NRD. 9.40 Dla dzieci w wieku przedszkolnym. 10.00 „Nowe nagrania”. 10.30 Poezja i muzyka. 11.00 Z walk polskich i ukraińskich mas ludowych. 11.15 „Wielki tańczy i śpiewa”. 11.30 Pieśni kompozytorów hiszpańskich. 12.04 Tydzień muzyki NRD. 13.00 „Jak Polska długa i szeroka”. 13.20 Muzyka dla wszystkich. 14.10 Aud. literacka. 15.00 Koncert chopinowski. 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”. 16.00 Koncert. 17.05 Audycja aktualna. 17.15 „Na radiowej estradzie”. 18.15 Muzyka taneczna. 18.40 Audycja słowno-muzyczna. o J. Straussie. 19.25 „Na muzycznej fall”. 20.00 Melodie taneczne. 20.30 „Studia” — opow. Z. Niedzwieckiego. 21.00 Wierszowa serenada. 21.30 Muzyka taneczna. 22.30 Władomości sportowe. 22.40 „Muzyka różnych narodów”.

garnizowanym (!) i nie znając regulaminu przypominamy jego najważniejsze punkty. W drużynowym biegu o puchar przechodni redakcji „Nowin Rzeszowskich”, który odbędzie się w dniu 1 maja na stadionie Ognia w Rzeszowie startować mogą drużyny w składzie 3—5 zawodniczek i 3—5 zawodników. Bieg odbędzie się na dystansach 500 m dla kobiet i 3.000 m dla mężczyzn. W zespołach zgłoszonych do biegu (termin mija 28 bm) mogą brać udział tylko zawodniczki potwierdzeni dla danego kola. Trasa biegu dla mężczyzn prowadzić będzie dookoła bieżni (1 okrążenie) następnie poza stadionem (3 okrążenia za wałami) i znawidzającej się przed trybunami. Kobiety będą miały do pokonania trasę 500 m tylko do bieżni. Punktacja biegów przewiduje że 1 miejsce tyle punktów, ilu zawodników ukończy bieg, za 11 miejsce o 1 punkt mniej itd. Suma punktów zdobyta przez trzech najlepszych zawodniczek i zawodniczek decyduje o kolejności zajętego miejsca danej drużyny. Zwycięzca i zarazem zdobywca pucharu będzie ta drużyna, której zawodniczki i zawodnicy uzyskają w

sumie największą ilość punktów.

Jako nagrodę zwycięzka drużyna otrzymuje puchar przechodni „Nowin Rzeszowskich”, a 6 najlepszych wśród kobiet i mężczyzn otrzymuje dyplomy.

Imprezy sportowe

NIEDZIELA

Godz. 10 — Pierwszy etap Biegów Narodowych Punkty startowe mieszczą się:

na stadionie Ognia przy ul. Krakowskiej (startuje młodzież szkół ogólnokształcących), na stadionie przy ul. Langiewicza (startują członkowie ZS Gwardia), na boisku Spójni w Staromieście (startują członkowie kół sportowych — Spójni, Kolejarza, Budowlanych, Startu, Unii i Ognia), w Olszynchach przy ul. Szopena (startują członkowie ZS „Zryw” i uczniowie szkół zawodowych), na boisku treningowym KS Stal (startują członkowie Stali).

Godz. 10 — Stal Rzeszów — SKS Krosno. Zawody szermiercze o puchar WKKF — w hall sportowej Stali na Osiedlu WSK.

Godz. 16.30 — Włókniarz Krosno — Stal Rzeszów. Spotkanie piłkarskie o mistrzostwo III Ligi — na stadionie Ognia przy ul. Krakowskiej.

Oprócz tego zakłady pracy ufundowały nagrody, które otrzymają zawodnicy startujący w biegu.

WYRÓWNANA STAWKA ZAWODNICZEK ZAPOWIADA CIEKAWĄ WALKĘ

Tak jak wśród mężczyzn a może nawet o wiele ciekawiej, zapowiada się walka kobiet w biegu na 500 m. Obecnie kilka drużyn tarnobrzeskich Ognia zapowiedziało swój udział w biegu, rywalizacja o 1 miejsce będzie niewątpliwie bardzo emocjonująca. Przede wszystkim dlatego, że startować będą młode i dobrze zapowiadające się lekkoatletki Witoń i Skrzynecka. Dodajmy do

tego nazwiska naszych czołowych biegaczek G. Szmuc i Gładzik (Ogniwo Rzeszów), oraz Wais (Włókniarz Krosno), Kurzawa (LZS), Rubacha (Gw. Przem.) i Sokół (St. Mielec), które spodziewamy się uirzeć na starcie, a zauważymy, że ta wyborowa stawka za wodniczek toczyć będzie ciekawą walkę.

W tej chwili faworytkami (według papierkowych obliczeń) są Szmucówna, Wais, Witoń i Skrzynecka. Nie jest jednak powiedziane aby nie mogła wygrać w biegu młodzianka Kurzawa, czy rutynowana Rubacha. W każdym razie walka będzie niewątpliwie zaciekła i warto będzie ją oglądać.

PIERWSZE NAGRODY CZEKAJĄ

Po naszym apelu do „młod-ważnych” zakładów pracy i instytucji, które ufundowały nagrody aie ich nie przesyłały, uwidoczniła się ich odwaga. Obecnie do tych nagród, które ufundowały wymienione wcześniej zakłady pracy dołączyło się kilka innych. A więc: ORZZ w Rzeszowie — teczka skórzana, Cukrownia Przeworsk — puchar dla najlepszej drużyny ZS Spójnia oraz PSS „Źródło” w Przemyślu — skafander dla najlepszego zawodnika ZS Spójnia. Również Ekspozytura CZPMlecz w Rzeszowie zanieśliła nas o przesłaniu nagrody. Tak więc pierwsze nagrody czekają już na zwycięzów a my czekamy na dalsze zgłoszenia i nagrody, których termin nadsyłania mija już za kilka dni. Liście ofiarodawców o raz pełny wykaz nagród za miesiąc w następnym numerze naszej gazety.

(kos)

Dziewiąty dzień turnieju szachowego

W dziewiątym dniu mistrzostw szachowych padły wyniki: Byrtek — Nowak 0:1, Kara — Zacharko 1:0, Druszkiewicz — Trafido 0.5:0.5, Druszkiewicz — Kukietczak 1:0

Partia odłożona: Raunek — Olear. Po 9-ciu rundach tabela przedstawia się następująco: Nowak 7 pkt, Byrtek 5.5 pkt, Kara, Nahlik i Kukietczak po 5 pkt, Turek 4 pkt, Obrzut i Druszkiewicz po 3.5 pkt, Olear i Raunek po 3 pkt, Budzyński i Trafido po 3 pkt, Zacharko 0.5 pkt.